

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นี่เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาแนวทางปรับปรุงวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน สำหรับสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังให้สอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาปัจจุบัน

ประชากร คือ นักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ระหว่างปี 2550-2553 จำนวน 186 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็น จำนวน 155 คนโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีจุดมุ่งหมาย หรือแบบจงใจ (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ มีข้อความจำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษา สาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ลักษณะเป็นมาตรามาตราประเมินค่า ด้านต่างๆ 5 ด้าน มีข้อความจำนวน 24 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ลักษณะคำถามปลายเปิด(open-ended)

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือโดยส่วนแบบสอบถามที่มีลักษณะแบบตรวจสอบรายการจะนำมาหาค่าอำนาจจำแนกซึ่งได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.48 - 1.06 ส่วนแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่าคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาได้ค่าเท่ากับ 0.912 การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีแจกและเก็บแบบสอบถาม รวมจำนวนที่รับและใช้การได้ทั้งสิ้น 155 ราย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 15 โดยข้อคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ใช้วิธีการคำนวณหาค่าความถี่แล้วสรุปเป็นคำร้อยละ สำหรับข้อคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในด้านต่างๆ ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละข้อคำถาม ส่วนการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในด้านต่างๆ จำแนกตามเพศ สถานภาพนักศึกษาและประวัติการลงทะเลเบียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย t-test สำหรับสถานภาพด้านเพศ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่มสำหรับตัวแปรเพศ สถานภาพนักศึกษาและสถานะการลงทะเลเบียน และใช้การหาค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปและมทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในในด้านต่างๆ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านผู้สอน ของนักศึกษาสาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวนของกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนครั้งแรก และเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 มีจำนวนมากที่สุด

5.1.2 ทักษะคตินักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะคติต่อการเรียนการของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณารายด้านโดยรวมมีระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา และด้านผลการเรียนรู้เรียงตามลำดับ

ทักษะคติต่อการเรียนการของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านผู้สอน โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทักษะคตินักศึกษามีระดับปานกลางทั้ง 3 ข้อ ได้แก่ ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล ตรวจงานที่ได้รับมอบหมายเร็ว และมีการเตรียมการสอนตามลำดับ

ทักษะคติต่อการเรียนการของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านเนื้อหา โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ และ ความต่อเนื่องของเนื้อหาวิชา ตามลำดับ แต่ความเข้าใจในเนื้อหาที่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ทักษะคติต่อการเรียนการของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจในระดับปานกลางทั้ง 3 ข้อ ได้แก่ สไลด์สื่อการสอน มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น และ มีการใช้เอกสารประกอบการสอนตามลำดับ

ทักษะคติต่อการเรียนการของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านการวัดประเมินผลพบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจในระดับปาน

กลางทั้ง 3 ข้อ โดยที่มีระดับเท่ากัน 2 ข้อคือ ความยากของข้อสอบปลายภาค และ จำนวนงานที่ได้รับมอบหมาย ส่วนระดับทัศนคติต่ำสุดได้แก่ แบบฝึกหัดทดสอบมีความพึงพอใจในระดับน้อย

ทัศนคติต่อการเรียนการของนักศึกษาต่อวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านผลการเรียนรู้พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับมากมีจำนวน 7 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การรู้เงื่อนไขที่มีผลต่องานออกแบบ ส่วนมีความพึงพอใจระดับมากที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ส่วนข้อที่มีระดับปานกลางมีจำนวน 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความสามารถวิเคราะห์ยุคสมัยของการออกแบบ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเข้าใจมโนทัศน์ในการออกแบบ

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน ด้านต่างๆ จำแนกตามเพศ สถานภาพนักศึกษาและประวัติการลงทะเบียน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน จำแนกตามเพศ พบว่า เพศหญิงมีระดับความพึงพอใจโดยเฉลี่ยมากกว่าเพศชายในทุกด้านและทุกรายการ ระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษา จำแนกตามเพศ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความพึงพอใจของทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษา มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน และด้านการวัดประเมินผล ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า ระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษา พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จำนวน 3 รายการได้แก่ มีการเตรียมการสอน บุคลิกผู้สอน และจำนวนงานที่มอบหมายเหมาะสม

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน จำแนกตามสถานะการลงทะเบียน พบว่า นักศึกษาที่ลงทะเบียนครั้งแรกมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจสูงสุดในทุกด้าน รองลงมาเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนมาแล้ว มากกว่าภาค และนักศึกษาที่ลงทะเบียนครบแล้วมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่ำที่สุดในทุกด้าน ระดับความพึงพอใจของทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของ

นักศึกษาโดยภาพรวมจำแนกตามสถานะการลงทะเบียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านอุปกรณ์สื่อการสอนและด้านการวัดประเมินผล ล้วนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 มีเพียง 1 ด้าน ที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้แก่ ด้านผลการเรียนรู้ ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความพึงพอใจของทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นจำนวน 14 รายการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนจำนวน 10 รายการ ที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จำนวนนี้มี 4 รายการที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 อยู่ในด้านการเรียนรู้ ได้แก่ รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่อการออกแบบ รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้ และสามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้วิชานี้

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษาจำแนกตามสถานภาพนักศึกษาพบว่า โดยภาพรวมแล้ว นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจมากที่สุด แต่นักศึกษาที่จบแล้วมีค่าน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่สี่มีระดับค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจสูงสุด 4 ด้าน ยกเว้นด้าน การวัดและประเมินผลที่ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่ามากที่สุด ส่วนค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน ของนักศึกษา จำแนกตามสถานภาพนักศึกษาโดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อ เปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอนและ ด้านเนื้อหา ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน ด้านการวัดประเมินผล และด้านผลการเรียนรู้ล้วนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีเพียง 2 รายการ ที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้แก่ เข้าใจโน้ตทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้นและ สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา

5.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กับและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในด้านต่าง ๆ พบว่า เพศและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์

สถาปัตยกรรม ด้านผู้สอน ด้านการวัดประเมินผลและในภาพรวมทุกด้าน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนเพศและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม เนื้อหาการเรียนการสอน อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน ส่วนเพศและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชา ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ด้านผลการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานะการลงทะเบียนและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ด้านผู้สอน เนื้อหาการเรียนการสอน อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน การวัดประเมินผล และใน ภาพรวมทุกด้าน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 ส่วนสถานะการ ลงทะเบียนและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ด้านผลการเรียนรู้ มี ความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพนักศึกษาและทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ด้าน ผู้สอน เนื้อหาการเรียนการสอน อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน การวัดประเมินผล มีความ สัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามกัน (อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 ส่วนสถานภาพนักศึกษาและ ทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ด้านผลการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.1.5 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการ เรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

การวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) จากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรม ศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่าข้อเสนอแนะมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคาบเรียนที่ยาวเกินไป ร้อยละ 26.45 รองลงมา เกี่ยวกับตารางเรียนที่เข้าไป ร้อยละ 20.65 และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อสอบที่ไม่ควรยากไป ร้อยละ 14.19 นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะอื่นๆที่ไม่อาจ จัดประเภท อีก ร้อยละ3.23

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษา สาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนนักศึกษาที่รับเพิ่มขึ้นของสาขาสถาปัตยกรรมภายใน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าครึ่ง ซึ่งเป็นไปตามแนวโน้มโครงสร้างประชากรของไทย เกิดความไม่สมดุลทางเพศ ในประชากรไทยว่า ขณะนี้ประเทศไทยกำลัง (ปราโมทย์ปราสาทกุล และ ปัทมา ว่าพัฒนางศ์ 2551)

5.2.2 ผู้ตอบแบบสอบถามมีสถานะการลงทะเบียนเป็นลงทะเบียนเป็นครั้งแรกในวิชานี้มากที่สุด เท่ากับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 มากที่สุดคือ จำนวน 64 คน เพราะเป็นกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเดียวกัน ที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นผลสืบเนื่องของการที่รับนักศึกษาเพิ่มขึ้นของสาขาสถาปัตยกรรมภายใน จากแผนเดิม 50 คนไปเป็น 70 คน ซึ่งจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 มี คน เป็นเพศชายจำนวน 16คน และเพศหญิงจำนวน 58 คน

5.2.3 จากวัตถุประสงค์ ที่ศึกษาทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของ นักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผลการวิจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านเนื้อหาการเรียนการสอนและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวัดประเมินผล

ด้านผู้สอน มีระดับค่าเฉลี่ยทัศนคติโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ ฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างสูง จนเกือบถึงเกณฑ์ระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ลักษณะนี้มีแนวโน้มไปในทางดีสมควรคงไว้และพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นไป สอดคล้องกับแนวคิดของ จันทนา โหมดมณี(2546:4) ที่ว่า การเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา และการแสวงหาความรู้ เป็นหลักการประการหนึ่งของการบูรณาการ เพราะการแก้ปัญหาเป็นความสามารถขั้นสูงสุด

ของมนุษย์ ความสามารถนี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการคิดสร้างสรรค์(creative thinking) ความสามารถในการไตร่ตรอง(reflexive thinking) และเกิดความคิดริเริ่ม(initiative thinking) (เพราพรณ เปลี่ยนภู 2540: 171-172) อีกข้อที่อยู่ในระดับปานกลางและมีแนวโน้มไปทางระดับมากคือ *ตรวจงานที่ได้มอบหมายเร็ว* แสดงถึงพึงพอใจต่อการได้รับข้อมูลป้อนกลับ(feedback)ของสิ่งที่นักศึกษาได้แสดงออกไป ดังเช่นที่ประภาพันธุ์ เอี่ยมสุภานิต (2550: 1-6) กล่าวว่า ivera สิ่งที่คุณเรียนได้เรียนรู้ ไม่สามารถบอกว่าคุณเรียนเกิดการ เรียนรู้หรือไม่ เพราะผู้เรียนอาจเรียนรู้ขึ้นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่คุณสอนไม่ได้ตั้งใจ แต่สามารถบอกสิ่งที่ผู้เรียนได้รู้ ตามเป้าหมายที่กำหนด ด้วยการชี้วัดของกระบวนการแสดงออก (performance) ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการ การเรียนรู้(Learning) ส่วนข้อมีการเตรียมการสอนมีค่าระดับคะแนนปานกลางที่ต่ำที่สุดในด้านผู้สอน บ่งชี้ว่าผู้สอน ควรปรับปรุงการเรียนการสอนในส่วนของการเตรียมการสอน อาจกระตุ้นด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนอื่น นอกเหนือจากการบรรยายเพื่อเร้าให้ผู้เรียนสนใจและเกิดการเรียนรู้

ด้านเนื้อหา มีระดับค่าเฉลี่ยทัศนคติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ และ ความต่อเนื่องของเนื้อหาวิชาต่างก็มีค่าอยู่ในระดับมากตามลำดับ ยกเว้นความเข้าใจในเนื้อหา ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่านักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจใน เนื้อหาวิชา อาจเนื่องมาจากเนื้อหาที่มีจำนวนมาก จนอาจทำให้เกิดความสับสน เปลี่ยนเป็นเบื่อ และไม่สนใจ ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาในที่สุด หรืออาจเพราะเป็นดังที่ วินัย พงศ์ศรีเพียร (2543: 4) กล่าวว่า การสอน ประวัติศาสตร์ในประเทศไทยไม่เพียงแต่ไม่พัฒนา หากยังเดินไปในทิศทางที่ผิด เน้นการถ่ายทอดความรู้ มากกว่าการสร้างองค์ความรู้ ฉะนั้น จึงควรปรับเปลี่ยนเนื้อหาและวิธีการสอนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในชั้นเรียน กระตุ้นให้เกิดความต้องการเรียนรู้ด้วยตนเองอันจะเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ต่อไป

ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน มีระดับค่าเฉลี่ยทัศนคติโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อพบว่า ข้อสไลด์สื่อการสอนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย แสดงทัศนคติทางบวกของการใช้ อุปกรณ์สื่อการสอนในวิชานี้ สไลด์สื่อการสอนที่ใช้กันอยู่เป็นหลักในวิชานี้ คือ โปรแกรมเพาเวอร์พอยท์ (Powepoint) ซึ่งช่วยนำเสนอเนื้อหาจากผู้สอนไปสู่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้สอนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม วัตถุประสงค์ ลดเวลาการเรียนรู้ สามารถนำเสนอต่อผู้เรียนจำนวนมากและลดค่าใช้จ่าย(ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และ คณะ2551 : 10-43) นอกจากนี้ ข้อ มีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่น ก็มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางรองมา ซึ่งให้เห็นว่า

นักศึกษามีแนวโน้มพึงพอใจต่อการใช้อุปกรณ์อื่น ๆ เพราะความหลากหลายของสื่อเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจต่อเรื่องที่จะเรียนเนื่องจากไม่เป็นการจำเจในการใช้อุปกรณ์สื่อใดตลอดอันอาจก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายได้ ส่วนข้อ มีการใช้เอกสารประกอบการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ต่ำที่สุด บ่งบอกว่า ผู้สอนควรเพิ่มความใส่ใจในการใช้เอกสารประกอบการสอนควบคู่ไปกับการบรรยาย เพราะนักศึกษามีความแตกต่างในการเรียนรู้ บางคนเรียนรู้ช้า บางคนเรียนรู้เร็ว ดังนั้น จะต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้เหมาะสมโดยคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล ตามที่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542

ด้านการวัดประเมินผล มีระดับค่าเฉลี่ยทัศนคติโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อ จำนวนงานที่ได้รับมอบหมาย และความยากของข้อสอบปลายภาคอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก สัมพันธ์กับข้อเสนอแนะในตอนข้อ 3 โดยที่ความยากของข้อสอบมีความถี่เป็นอันดับ 3 และปริมาณงานมากมีความถี่เป็นอันดับที่ 4 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการวัดประเมินผลในวิชานี้ ผู้สอนควรแจ้งให้นักศึกษาทราบถึงจุดมุ่งหมายและเกณฑ์ในการวัดประเมินผลให้ได้ทราบตั้งแต่ต้นเพื่อให้นักศึกษาตื่นตัว ปรับพฤติกรรมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ เพื่อไม่ให้เกิดการต่อต้าน เห็นว่างานที่มอบหมายเป็นภาระหรือข้อสอบยากเกินความสามารถของนักศึกษา แทนที่จะเห็นว่าเป็นการทดสอบความรู้ ส่งข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้สอนถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ เพราะการวัดประเมินผลควรดำเนินการบ่อยครั้งและดำเนินการทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ 2539: 101-102)

ด้านผลของการเรียนรู้ มีระดับค่าเฉลี่ยทัศนคติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับมาก 7 ข้อ ข้อที่ค่ามากที่สุดได้แก่ *รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ* ในขณะที่ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ *เข้าใจมโนทัศน์ (concept) ในการออกแบบมากขึ้น* บ่งบอกถึงลักษณะเด่นของการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาในสาขาสถาปัตยกรรมภายใน ที่มีลักษณะเป็นรายละเอียด (เงื่อนไข) มากกว่าภาพรวม (มโนทัศน์) ค่าระดับมากถัดจากอันดับแรกอีก 6 อันดับได้แก่ *มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ, สามารถสืบหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน, สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา, สามารถแก้ปัญหาทางงานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้, สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้, สามารถวางผังบนพื้น*

ความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน เรียงตามลำดับ ล้วนบ่งชี้ลักษณะการเรียนรู้ในเชิงปฏิบัติ ที่ต้องอาศัยการฝึกฝนทำซ้ำจนเกิดความชำนาญ ต่างจากค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ทั้ง 4 ได้แก่ สามารถจำแนกบอก รายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ, รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ, สามารถประเมินตัดสินงาน ออกแบบที่ดีได้, เข้าใจโน้ตส์(concept)ในการออกแบบมากขึ้นเรียงตามลำดับ ทั้งหมดแสดงให้เห็นผล การเรียนรู้ในหมวดปัญหา หรือ พุทธิปัญญา จะเห็นได้จากการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในวิชานี้ ประสพผลตามจุดประสงค์ทางทักษะมากกว่าด้านปัญญาไม่สอดคล้องกับที่ฉันทนาโหมดมณี(2546: 19) กล่าว ว่าเมื่อผู้สอนใช้วิธีบรรยายอย่างเดียวจะบรรลุเพียงความรู้เพียงประการเดียวในสามวัตถุประสงค์ของการศึกษา อาจเป็นเพราะธรรมชาติของสาขาที่เป็นวิชาชีพ ทำให้นักศึกษาใส่ใจกับเรื่องทักษะมากกว่าความรู้เชิงวิชาการ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1. ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของ นักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สรุปได้ตามตารางที่ 5.1 ดังนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน

แนวทางการพัฒนา	แนวปฏิบัติ
1.ด้านผู้สอน	- การเตรียมการสอน - การฝึกคิดและใช้เหตุผล - การตรวจงาน
2.ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน	- เนื้อหาวิชาโดยรวมให้เข้าใจง่าย - ความเหมาะสมกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ - ความต่อเนื่องของเนื้อหา

ตารางที่ 5. 1 แสดงแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน (ต่อ)

แนวทางการพัฒนา	แนวปฏิบัติ
3.ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน	- การใช้สไลด์การสอน - การใช้สื่อเสริมการสอนอื่น - การใช้เอกสารประกอบการสอน
4.ด้านการวัดประเมินผล	- จำนวนงานที่มอบหมายให้เหมาะสม - แบบทดสอบก่อนสอบ - การออกข้อสอบปลายภาค - การตัดเกรดที่เหมาะสม
5.ด้านผลการเรียนรู้	- รู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ - รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ - เข้าใจโมโนทัศน์ในการออกแบบมากขึ้น - สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้ - สามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ - สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้ - สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้สามารถวางผังบนพื้นฐานความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน - สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา - สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน - มีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ

จากตารางที่ 5.1. แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน สามารถสรุปได้ดังนี้

1.ด้านผู้สอน นอกเหนือจากคุณสมบัติของผู้สอนที่จะต้องมีความรอบรู้ มีกิริยาอันชาญฉลาด และมีความหนักแน่น ยุติธรรม ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความสำคัญของการเตรียมการสอนอย่างมีระบบเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ นอกจากนี้ผู้สอนควรแสวงหาความรู้ ใฝ่รู้ เข้ารับการฝึกฝนอบรมเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ใหม่ ๆ เพื่อให้มีความรู้ที่ทันสมัยเพื่อถ่ายทอดแก่นักศึกษา ทั้งนี้ ควรพัฒนาคุณสมบัติที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้แก่ การฝึกให้นักศึกษาได้คิดและใช้เหตุผล มีทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี เช่นเครือข่ายสังคม(social network) มาสนับสนุนการเรียนการสอน อนึ่ง ผู้สอนควรไม่ละเลยหน้าที่ของผู้สอนในการตรวจงานที่มอบหมายให้เร็วเพื่อส่งผลย้อนกลับ(feedback)แก่นักศึกษาได้ทราบเพื่อปรับปรุงพัฒนาตนเองต่อไป

2.ด้านเนื้อหาการเรียนการสอน ควรคำนึงถึงการปรับปรุงเนื้อหาให้เนื้อหาวิชาโดยรวมให้เข้าใจง่าย โดยอาจเริ่มต้นสอนในสิ่งที่นักศึกษาอยากรู้ เริ่มต้นจากสิ่งที้ง่ายไปสู่สิ่งที่ยาก มีความต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชาเรียงลำดับเป็นขั้นตอนต่อเนื่อง และครบถ้วนในเนื้อหาตามเวลาที่เหมาะสม ไม่ควรเร่งให้นักศึกษาเรียนรู้มากในเวลาอันจำกัด โดยควรพิจารณาความเหมาะสมระหว่างเนื้อหาการเรียนการสอนกับเวลาเรียนแต่ละสัปดาห์ ในกรณีหลักสูตรใหม่ที่จะเปลี่ยนแปลงเป็น 3 หน่วยกิต ทางภาควิชาควรพิจารณาจัดตารางเรียนตารางสอนเป็น 2 สัปดาห์ต่อสัปดาห์ เพท่ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดี เพราะสมรรถนะของนักศึกษาในการฟังบรรยาย 3 ชั่วโมง ให้สนใจตลอดเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก

3.ด้านอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา บัญญัติว่า “ มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ข้อ (5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ” ดังนั้น ผู้สอนเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ของวิชา หากใช้สื่อการสอนที่เป็นสไลด์ ควรพัฒนาการใช้สไลด์การสอนที่มีเนื้อหาถูกต้อง ทันสมัยและน่าสนใจเพื่อให้ดึงดูดความสนใจของนักศึกษา และช่วยให้เข้าใจเนื้อหาวิชาได้ดีเป็นลำดับขั้นตอน นอกจากนี้ ควรมีการใช้สื่อเสริมการสอนอื่นประกอบ และ

ควรจัดให้มีการใช้เอกสารประกอบการสอนให้พร้อมเพรียง เพื่อทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วและเสนอเนื้อหาสาระที่จะต้องเรียนรู้

4.ด้านการวัดประเมินผล ควรปรับปรุงจำนวนงานที่มอบหมายให้เหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชาและสอดคล้องกับแต่ละภาคการเรียน ควรจัดให้มีแบบทดสอบให้ลองหัดทำล่วงหน้าก่อนสอบ จัดออกข้อสอบปลายภาคให้มีความยาก-ง่ายตามความเหมาะสม แต่ควรวัดความสัมฤทธิ์ผลทางความรู้ในด้านต่าง ๆ อาทิ ความจำ ความเข้าใจ การนำใช้ การวิเคราะห์หารสังเคราะห์และการประเมิน การตัดเกรดให้เหมาะสมโดยการอิงตามมาตรฐานหรืออิงตามกลุ่มตามแต่วัตถุประสงค์ของการเรียน ทั้งนี้ เกณฑ์วัดความก้าวหน้าควรกำหนดให้ชัดเจนตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ควรสังเกตการปฏิบัติงานและการแสดงออกของนักศึกษาประกอบในการวัดสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาเพิ่มขึ้นนอกเหนือไปจากการใช้แบบทดสอบวัดความรู้แต่อย่างเดียว

5.ด้านผลการเรียนรู้ ควรคำนึงถึงการพัฒนาให้มีมาตรฐานการเรียนรู้ ตามที่คณะกรรมการอุดมศึกษากำหนด ให้ครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน โดยเพิ่มด้านคุณธรรม จริยธรรมและด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบสอดแทรกไปในบทเรียน นอกเหนือจากการส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญาและการสื่อสาร ภาระการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศตามปกติที่ปฏิบัติอยู่ คือ ให้นักศึกษารู้เงื่อนไขในประวัติศาสตร์ที่มีผลต่องานออกแบบ รู้คำศัพท์และนิยามที่ใช้ในการออกแบบ เข้าใจมโนทัศน์(concept)ในการออกแบบมากขึ้น สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะงานออกแบบสมัยต่างๆ ได้สามารถจำแนกบอกรายละเอียดงานออกแบบสมัยต่างๆ สามารถประเมินตัดสินงานออกแบบที่ดีได้สามารถแก้ปัญหางานออกแบบจากความรู้จากวิชานี้สามารถวางผังบนพื้นความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน สามารถออกแบบตามยุคสมัยที่เรียนมา สามารถสืบค้นหาเรื่องที่สนใจอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้จากวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน และมีทักษะความสามารถทางศิลปะมากขึ้นจากการคัดลอกผลงานศิลปะ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานบูรณาการเข้ากับการเรียนรู้ในวิชาชีพสถาปัตยกรรม

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

1. ควรสอบถามข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับเนื้อหา การใช้เอกสารประกอบการสอน เพื่อให้ได้ข้อมูลในการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรซึ่งเนื้อหาตรงตามความต้องการ
2. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะผลการเรียนของนักศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายในของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมภายใน กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นี่เป็นการศึกษาเชิงปริมาณเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมภายใน เฉพาะด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านอุปกรณ์สื่อการสอน ด้านการวัดประเมินผล และด้านผลการเรียนรู้เท่านั้น ควรมีงานวิจัยเชิงคุณภาพที่ถามเจาะลึกในรายละเอียดอย่างลึกซึ้งในแต่ละด้าน เพื่อได้ข้อมูลบ่งชี้ถึงปัญหาอย่างชัดเจน เพื่อใช้ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างตรงประเด็น
4. ควรสนับสนุนให้มีการวิจัย เกี่ยวกับทัศนคติ ของนักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา สถานประกอบการ เกี่ยวกับวิชานี้ในปัจจุบัน และความต้องการในอนาคต
5. ควรสนับสนุนให้มีการวิจัย เกี่ยวกับทัศนคติ ของนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ และ/หรือหลักสูตรอื่น ที่มีการจัดการเรียนการสอนของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ
6. ควรสนับสนุนให้นำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในด้านที่เกี่ยวข้องเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการวิจัยอย่างสูงสุด และควรสนับสนุนให้ทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อติดตามผลและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น